

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ: 1964

«Δανείζει Θεῷ ὁ
ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ
δέ τό δόμα αὐτοῦ
ἀνταποδώσει αὐτῷ».
(Παρ. 19,17).

«Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε
τοῖς πένησιν· ἡ δικαιο-
σύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τόν αἰῶνα»
(Β' Κορ. 9,9)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ
ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Ἦχος πλ. δ'
Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου
ἐκτίσω τόν μισθόν σου,
Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευ-
χαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτε-
ρήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγα-
πήσας καὶ τούτοις
ἐπαρκέσας· ἀλλὰ πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη
Ἐλεῆμον μακάριε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Τοῦ φιланθρωπικοῦ Σωματείου «ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»

Ἑθνικῆς Ἀμύνης 22, Τ.Κ. 546 21 Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310 277 950 καί fax: 2310 262 929

ΤΕΥΧΟΣ 9ο

ΕΤΟΣ 2010

ΛΥΤΡΩΤΙΚΑ ΣΑΛΠΙΣΜΑΤΑ

«Δύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ» (Ψαλμ. ρί', 9)

Πλησίασαν καὶ φέτος οἱ ἡμέρες πού θά γιορτάσουμε ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ. Βρισκόμαστε στήν ιερή περίοδο τῶν 40 ἡμερῶν, γιά νά προετοιμασοῦμε πνευματικά γιά τή μεγάλη χρονιάρα μέρα.

Τό μήνυμα τῆς ΛΥΤΡΩΣΕΩΣ σαλπίζει προφητικά ὁ Προφήτης καί Βασιλιάς Δαβίδ μπροστά στό μεγάλο αὐτό γεγονός... «Δύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ»...

Μέσα στά μαῦρα σκοτάδια τῆς ἀγνωσίας τοῦ Θεοῦ, τοῦ φόβου καί τῆς δεισδαιμονίας, ἀκούστηκε γλυκά τό προφητικό ἄγγελμα. Οἱ πολιτισμένοι καί ἀπολίτιστοι ἄνθρωποι, οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων καί οἱ ἄγριοι τῆς ζούγκλας, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ποδοῦσαν τή λύτρωση καί τήν ἀπαλλαγή ἀπό τό βραχνά τῆς ἁμαρτίας. Καμμιά θυσία καί καμμιά προσφορά, δέν εἶχε τή δύναμη νά δώσει στούς ἄνθρώπους τήν ἀνεκτίμητη λύ-

τρωση. Καί μέ δακρυσμένα μάτια, ἀπελπισμένοι ἀπό τοὺς φιλοσόφους, περίμεναν μέ λαχτάρια λύτρωση ἀπό τόν οὐρανό. Ἦταν πανανθρώπινη πιά πεποίθηση ὅτι ὁ Θεός θά ἔστελνε ἀπό τόν οὐρανό στούς ἄνθρώπους τῆς γῆς τό δῶρο τῆς λυτρώσεως. Μυριόστομη ἀνέβαινε ἡ προσευχή: «Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου» (Ψαλμ. μγ', 27).

Καί νά, «ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεός τόν Υἱόν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπό νόμον, ἵνα τοὺς ὑπό νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τήν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Γαλ. δ, 4-5). Ὅταν λοιπόν συμπληρώθηκε ὁ χρόνος, ὅταν ἦλθε ὁ κατάλληλος καιρός πού εἶχε ὀρίσθῃ μέσα στό θεῖο σχέδιο, ἔστειλε ὁ Θεός ἀπό τόν οὐρανό στή γῆ τόν Υἱόν ΤΟΥ.

Πῶς ἀπέστειλε τή λύτρωση ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ; Μέ μιὰ ΘΕΙΑ ΓΕΝΝΗΣΗ.

Μέ μιά ΦΑΤΝΗ.

Μέ ένα ΑΓΙΟ ΒΡΕΦΟΣ, πού έγινε ΣΩΤΗΡΑΣ
καί ΛΥΤΡΩΤΗΣ.

Μέ μιά βαδιά καί μεγάλη ταπείνωση τοῦ
ΥΙΟΥ ΤΟΥ.

Ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, δέν ζέλησε
νά γεννηθεῖ οὔτε στή Ρώμη, οὔτε στήν Ἀθήνα,
οὔτε στήν ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, στά μεγάλα κέντρα
τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.
Ἐκλέγει τό μικρό,
φτωχό χωριό τῆς Βη-
θλεέμ. Καί γεννιέται
ταπεινά μέσα στή φάτνη
τῶν ἀλόγων ζώων.

Χωρίς τή ΒΗ-
ΘΛΕΕΜ καί τή
ΦΑΤΝΗ δέ θά μπορέ-
σουμε νά συλλάβουμε
καί νά κατανοήσουμε
τό μυστήριο τῆς ΛΥ-
ΤΡΩΣΗΣ... Καί ἡ ΒΗ-
ΘΛΕΕΜ καί ἡ ΦΑΤΝΗ
μας καλοῦν νά σκύ-
ψουμε, νά ταπεινω-
θοῦμε, νά κατακτή-
σουμε καί νά ζήσουμε
τό ταπεινό πνεῦμα τῆς
ΒΗΘΛΕΕΜ.

Ὅλα μέσα στή νύχτα
τῶν ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝ-
ΝΩΝ μᾶς μιλάνε μέ
χίλιες γλωσσες γιά τό
μυστήριο τῆς ὑποταγῆς
καί τῆς ταπεινώσεως. Ὁ ΛΟΓΟΣ παίρνει σάρκα
κλεισμένος, ὑποταγμένος ἐπὶ ἐννιά μῆνες μέσα
στήν παρθενική γαστέρα τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ. Τό
μυστήριο εἶναι ἀσύλληπτο, γιατί ποτέ ὡς τότε ὁ
κόσμος δέν εἶχε ζήσει τό ΘΕΟ σάν γεγονός ἐσω-
τερικό. Ποτέ ὡς τότε δέν ἦταν ὁ Θεός μέσα του,
ἀλλά βρισκόταν σέ διάλογο μέ τόν ἄνθρωπο.
Ἀπόψε στή ΒΗΘΛΕΕΜ γεννιέται ὁ ἴδιος ὁ Θεός,
ὁ ἀπερινόητος, ὑποταγμένος σέ μιά μεγάλη τα-
πείνωση, σ' ὅλους τούς δεσμούς τῆς δημιουργίας
Του.

Ὁ Κύριος συνεχῶς κατεβαίνει. Κατεβαίνει ἀπό
τόν οὐρανό στή γῆ... Σκύβει καί πλένει τά πόδια

τῶν μαθητῶν Του. Καί πάνω στό ΣΤΑΥΡΟ φτά-
νει στήν ἄκρα ταπείνωση..., ἐνῶ θά μπορούσε νά
ἔλθει μέ λεγεῶνες ἀγγέλων καί ἀρχαγγέλων, νά
ἐπιβληθεῖ μέ χίλιους τρόπους... Ὅμως ΕΚΕΙ-
ΝΟΣ διαλέγει τό δρόμο τῆς ταπεινώσεως. Ἀπό τή
ΦΑΤΝΗ ὡς τό ΣΤΑΥΡΟ...

«Λύτρωσιν ἀπέστειλε ΚΥΡΙΟΣ τῷ λαῷ αὐτοῦ».

Ἄραγε, ἀδελφοί μου, ἐμεῖς γευθήκαμε τή ΛΥ-
ΤΡΩΣΗ αὐτή;

Ὅσοι πιστοί, ὅσοι
λυτρωμένοι, ὅσοι γε-
υθήκαμε τήν γλυκεῖα
λύτρωση, ἅς δοξά-
σουμε μέ τήν καρδιά
μας τό μεγάλο ΛΥ-
ΤΡΩΤΗ μας ΧΡΙ-
ΣΤΟ... καί ἅς ἀγρυ-
πνοῦμε...

Ὅσοι ὅμως δέν
γεύθηκαν τή λύ-
τρωση, ἅς ἀκούσουν
τό μήνυμα τῆς ΦΑΤ-
ΝΗΣ... ἅς ταπεινω-
θοῦν... ἅς ἀνοίξουν τ'
αὐτιά τους καί ἅς
ἀφουγκρασθοῦν τό
μήνυμα πού στέλνει ὁ
χριστιανός λυτρωμέ-
νος ποιητής Βερίτης.

«Ἐυπνᾶτε, ἀλύ-
τρωτοι ραγιάδες, γιά
νά χαρεῖτε λευτεριά...

Μέσα στή φάτνη

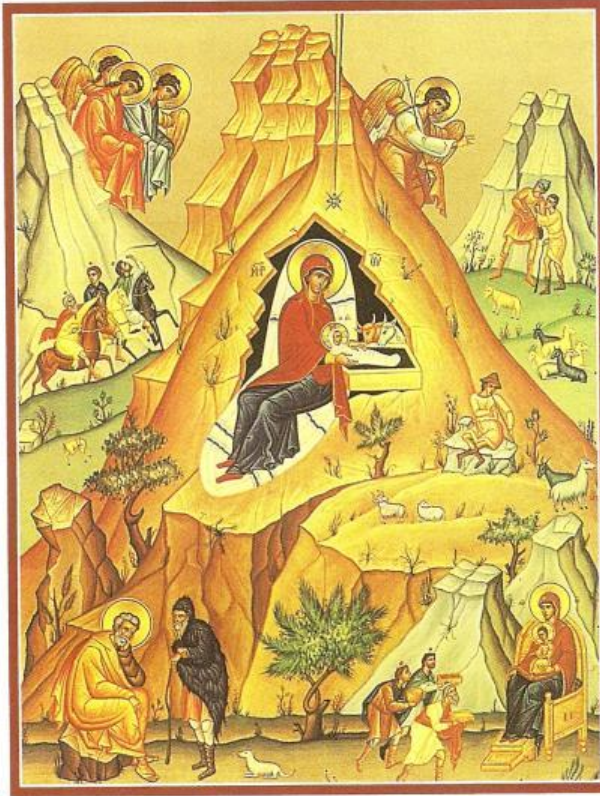
τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ μας θά βρῆτε λύτρωση

τρανή... Θά λάμψει ἡ γῆς μας σάν τόν ἥλιο καί
θ' ἀνοιχτοῦν οἱ οὐρανοί».

Ἄνθρωποι τοῦ 21ου αἰῶνα, πού δουλωθήκατε
στὶς μηχανές σας καί τὰ πάθη σας. Σπᾶστε τίς
ἀλυσίδες τῆς περηφάνιας καί τοῦ ἐγωῖσμοῦ σας.

Ἡ ΑΓΙΑ ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ εἶναι τό διαστημό-
πλοιο, πού μπορούμε νά πετάξουμε μ' αὐτό καί
νά μποῦμε στόν ΑΓΙΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΛΥΤΡΩ-
ΣΕΩΣ.

Ἀρχιμ. Κ.Σ.

ΠΑΡΑΣΧΟΣ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

(1911-2003)

Ίδρυτικό μέλος του Φιλανθρωπικού Σωματείου «Μέριμνα τῶν πτωχῶν»

Ἄν θά ἔπρεπε μέ τρεῖς λέξεις νά χαρακτηρίσουμε τό σεβαστό καί μακαριστό μας ἀδελφό Παράσχο Φραγκόπουλο, οἱ λέξεις αὐτές εἶναι: Δημιουργικός, χαρούμενος, φιλάνθρωπος.

Ὁ μακαριστός Παράσχος Φραγκόπουλος πράγματι ὑπῆρξε μία μεγάλη φιλάνθρωπική φυσιογνωμία, ἕνας μεγάλος φιλάνθρωπος στήν ἐποχή μας μέ ὀρθόδοξη πίστη καί ζωή, διότι ἐπιζητοῦσε τήν Ἀγάπη, τήν Ἀγάπη πρὸς τὸ Θεό, ἀλλὰ καί στόν κάθε ἀδελφό μας, πού εἶχε ἀνάγκη, στό πρόσωπο, τῶν ὁποίων πρέπει νά βλέπουμε τόν ἴδιο τὸ Θεάνθρωπο καί Φιλάνθρωπο Χριστό καί Σωτῆρα μας. Ἐβίωσε στήν ψυχὴ του τὴ μεγαλύτερη αὐτὴ ἀρετὴ πῶς ὁ Θεός «Ἀγάπη ἐστίν». Ἀγάπη ἀκόρεστη, ἀπέραντη, γλυκύτατη, αἰώνια. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος λέγει: «Ἀγαπήσεις Κύριον τόν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καί ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καί ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου... καί τόν πλησίον σου ὡς ἐαυτόν... μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι» (Μάρκ. 12, 30-31).

Ὁ ἀείμνηστος Παράσχος Φραγκόπουλος σημαῖνον καί ἀξιοσέβαστο μέλος τῆς κοινωνίας τῆς Θεσσαλονίκης, πού διεκρίνετο γιὰ τὸ ἀδιαμφισβήτητο ἥθος του, τὸ ἥθος καί τὴ βαρύτητα τοῦ λόγου του καί τὴν πολυσχιδὴ προσωπικότητά του, γεννήθηκε τὸ ἔτος 1911 στήν Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου ὅπου εἶχαν μεταβεῖ οἱ γονεῖς του Εὐστάθιος καί Σοφία ἀπὸ τὴ Νεάπολη τῆς Καππαδοκίας. Ὑστερα ὅμως ἀπὸ ἀρκετές περιπέτειες τῆς οἰκογενείας του ὁ Παράσχος Φραγκόπουλος παιδί ἀκόμη, βρέθηκε στήν Ξάνθη (Ἑλλάδα) κοντά σ' ἕνα θείο του, ὅπου παρέμεινε μέχρι τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν του (Δημοτικό Σχολεῖο καί Γυμνάσιο). Τό 1930 ἔρχεται στή Θεσσαλονίκη, ὅπου βρισκόταν ἡ μητέρα του μέ τίς τρεῖς ἀδελφές του.

Ἐδῶ, μέσα στίς δύσκολες συνθήκες πού ἐβίωσε ἡ Ἑλλάδα, ρίχθηκε μέ ζῆλο καί ὁρμὴ στό ἐπαγγελματικό στάδιο τῆς ζωῆς μέ ἐργατικότητα, δημιουργικότητα καί συνέπεια, γιὰ νά κερδίσει τὰ πρὸς τὸ ζῆν καί νά ἀποκατασταθεῖ ἐπαγγελματικά. Στήν ἀρχὴ ἀσχολήθηκε μέ τὸ ἐμπόριο παπουτσιῶν πωλώνοντας καί ὁ ἴδιος προσωπικά παντόφλες στή διασταύρωση τῶν ὁδῶν Βενιζέλου καί Ἐγνατίας. Στὴ συνέχεια ἀνοιξε δικό του κατάστημα ὑποδημάτων. Ἐργαζόταν πολλές ὥρες καθημερινά καί ὁ Θεός εὐλόγησε, μέ ἀποτέλεσμα σέ μερικά χρόνια νά ἀποκτήσει ἰκανὴ περιουσία πού τοῦ ἐπέτρεψε νά ἀγορά-

σει κάποια ἀκίνητα.

Ἀκόμη στὴ Θεσσαλονίκη τοῦ δόθηκε εὐκαιρία νά γνωρίσει τό σεβαστό καί ἀγαπητό μας π. Λεωνίδα Παρασκευόπουλο μέλος τῆς Ἀδελφότητος «Ἡ ΖΩΗ», στόν ὁποῖο ὀφείλει τὴ συνειδητὴ χριστιανικὴ ζωή, πού ἀκολούθησε ἔκτοτε. Τό 1964 μαζί μέ τοὺς Φώτιο Μέγα, Κούβελα Δημήτριο, Γρηγόριο Καρύδα, Ψωμιάδη Χαράλαμπο, Τσαούσογλου, Ἀθανάσιο Ξάκη καί ἄλλους φιλάνθρωπους ἀγωνιστές ἱδρύουν τὸ Φιλανθρωπικὸ Σωματεῖο «Ἡ ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ», μέ ἔδρα τὸ Ἀχιλλεῖο Μέγαρο, Βενιζέλου καί Βασιλέως Ἡρακλείου, πού σάν σκοπὸ του εἶχε τὴν ἀνακούφιση τοῦ ἀνθρώπινου πόνου στοὺς πάσχοντες ἀδελφούς μας τῆς περιοχῆς τῆς Θεσσαλονίκης. Ὁ ἴδιος συμμετεῖχε ἐνεργὰ σ' αὐτὴν τὴν προσπάθεια μέ πολλές χρηματικές δωρεές, ἀκόμη καί μεταφέροντας δέματα τροφίμων στά σπίτια ἀνθρώπων, πού εἶχαν ἀνάγκη.

Τό 1967 νυμφεύθηκε τὴ σεμνὴ καί εὐγενικὴ διδασκάλισσα Μαριάνθη Παρτσαφυλλίδου, κόρη εὐσεβοῦς καί πολύτεκνης οἰκογενείας τῆς Θεσσαλονίκης. Ὑπῆρξαν καί οἱ δύο φιλάνθρωποι, ἐλεήμονες καί πάντοτε ἀπλόχερα «ἐλεοῦντες ἐν ἰλαρότητι» (Ρωμ. 12, 8), «ἰλαρόν δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός» (Β' Κορ. 9,7). Κυριολεκτικά τά ἔδιναν ὅλα, καθὼς μάλιστα δέν ἀπέκτησαν δικά τους παιδιά, γιὰ αὐτὸ ἦταν τὸ σχέδιο τῆς Προνοίας τοῦ Θεοῦ «ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν» ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα» (Β' Κορ. 9, 9). Τὰ λόγια αὐτά τοῦ Ἀπ. Παύλου εἶναι ἴσως τὰ πῶς ταιριαστά καί ἀρμόζοντα γιὰ τόν Παράσχο Φραγκόπουλο, πρῶην Πρόεδρο καί ἐκ τῶν ἀρχικῶν ἱδρυτικῶν μελῶν καί ἐπὶ 40ετία μέλος καί μέγα δωρητὴ τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Σωματείου μας, ὁ ὁποῖος ἄφησε μάλιστα μέ Διαθήκη του στὴ «ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ» δύο γραφεῖα στήν οἰκοδομὴ τῆς ὁδοῦ Βασ. Ἡρακλείου 19.

Ἡ φιλάνθρωπία του ἦταν παραδειγματική, ἀρχοντική, ἰδίως ὅταν καταλάβαινε ὅτι ὁ συνάνθρωπός του εἶχε ἀνάγκη βοηθείας ὑλικῆς ἢ πνευματικῆς, πῆγαινε στό σπίτι του, γιὰ νά δεῖ ἀπὸ κοντά τίς ἀνάγκες πού εἶχε καί ἀνάλογα νά βοηθήσει. Μία φορά, ἐκφράζοντας τὴν ἀρετὴ τῆς φιλάνθρωπίας, μέ πῆρε μαζί του, γιὰ νά ἐπισκεφθοῦμε μία ἄπορη οἰκογένεια. Τό ἔκανε κυρίως, γιὰ νά βοηθήσει τὴν οἰκογένεια αὐτὴ καί νά δώσει καί σέ μένα ἕνα καλὸ μάθημα γιὰ τοὺς πονεμένους συνανθρώπους μας. Ὅταν μῆκαμε στό φτωχόσπιτο, εἶδαμε

τρεις πονεμένους ανθρώπους ξαπλωμένους στα κρεβάτια του πόνου και ένα πρόσωπο της οικογενείας να τα περιποιείται. Στα κατακίτρινα προσώπακια τους έτρεχε καυτό το δάκρυ της θλίψεως και του πόνου.

Επίσης συγκινείτο πολύ με τους νέους, «τους πεινώντας και διψώντας την δικαιοσύνην του Θεού» (Ματθ. 5,6), που περνούσαν ό,τι και εκείνος πέρασε στη ζωή του. Στεκόταν απέναντί τους με σεβασμό και αγάπη και έκανε τα πάντα για να τους βοηθήσει. Βεβαίως καμμία καρδιά δεν έμενε ασυγκίνητη μπροστά στη ζεστή αυτή έκφραση της αγάπης.

Ο μακαριστός αδελφός μας Παράσχος Φραγκόπουλος είχε κερδίσει την εμπιστοσύνη, τη συμπάθεια και την αγάπη πολλών εκατοντάδων έως και χιλιάδων συμπολιτών μας. Όσοι τον γνώρισαν και συναστράφηκαν μαζί του έχουν πάντα να θυμούνται την πολλή αγάπη του, τό χαμόγελό του, και είναι βέβαιο ότι δε θα ξεχάσουν ποτέ αυτόν τον ακάματο και δραστήριο εργάτη του άμπελωνος του Κυρίου.

Ο Παράσχος Φραγκόπουλος άφησε πίσω του μία αίσθηση γνήσιας ανθρωπιάς, ένα λαμπρό και φωτεινό παράδειγμα προς μίμηση για όλους τους φίλους, γνωστούς και συγγενείς του, ιδιαίτερα δε στο φιλανθρωπικό τομέα.

Όλοι έμεις οι συνεργάτες του στο Φιλανθρωπικό Σωματείο «ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ» που είχαμε τη χαρά, την τιμή και την εύτυχία να εργασθούμε ειρηνικά και αρμονικά στο πλευρό του για την ανακούφιση των αναγκών όλων ανεξαιρέτως των πτωχών αδελφών μας που ζούν γύρω μας και χρειάζονται βοήθεια, δε θα τον ξεχάσουμε ΠΟΤΕ, διότι τον αισθανόμαστε ως «οικείο» και έν Χριστό αγαπητό αδελφό μας.

Πάντα θα θυμόμαστε με εύγνωμοσύνη και αγαλλίαση τόν νεανικό ένθουσιασμό του, τόν υπερέβαλλοντα ζήλο του και τό εύρος της αγάπης του για τόν «πλησίον», με τά όποια παρακινούσε, παρέσυρε και δίδασκε έμάς τούς νεώτερούς του «καλών έργων προϊστάσθε». Ήταν πάντα πρώτος σε όλα και τό καλό παράδειγμα για όλους μας.

Έτσι τόν αίσθάνονταν και πολλοί συμπολίτες μας, έπιστήμονες και άπλοι άνθρωποι του λαού, βιοπαλαιστές και άνθρωποι του καθημερινού μόχθου. Και αυτό συνέβαινε, γιατί «ήταν επιδέξιος συναντιλήπτωρ των προσδοκιών, των προβλημάτων, των ανησυχιών και των πόνων όλων των φίλων και γνωστών του». Κατόρθωνε μάλιστα άβιάστως και πάντοτε μειδιών και χαριτολογών να ύποδεικνύει λύσεις και διεξόδους σε προβλήματα και αντίξοα θέματα φίλων, θέματα προσωπικά, οικογενειακά, επαγγελματικά και πολλά άλλα,

όλων εκείνων που τόν έπλησίαζαν και έγεύοντο της αγαπητικής αύρας που τόν περιέβαλε.

Ποιός μπορεί να γνωρίζει πόσα νεαρά παιδιά πάντρεψε και προίκισε; πόσους βοήθησε χρηματικά, υλικά ή πνευματικά; πόσοι ιερείς ναών ή ήγούμενοι μοναστηριών βοηθήθηκαν στο θεάρεστο έργο τους και στην επίτευξη των έργων ανακαίνισης, συντήρησης ή ανέγερσης των ναών ή των μοναστηριών τους; πόσες χιλιάδες χριστιανικά, ψυχοφελή και παρηγορητικά της ψυχής βιβλία έχάρισε δωρεάν σε φίλους, γνωστούς, συνεργάτες και συγγενείς; πόσα χρηματικά ποσά έδωρισε σε φιλανθρωπικά σωματεία και άλλα κοινωφελή ιδρύματα; όλα αυτά τά έκανε πάντα με άπειρη αγάπη στην καρδιά του και έν τῷ κρυπτῷ, διότι πρέσβευε τό «μή γνώτω ή άριστερά σου τί ποιεί ή δεξιά σου» (Ματθ. 6, 3).

Πίστευε για τόν έαυτό του και για όλους έμάς τούς συνεργάτες του ότι είμαστε τά «δοχεία» και τό «μέσον» που χρησιμοποιεί ο Θεός για να φθάνει άπρόσκοπτα ή κάθε χρηματική ή υλική βοήθεια προς τούς βοηθούμενους μας και να ανακουφίζει πολλές ανάγκες τους.

Η φιλανθρωπία στην ζωή μας, έλεγε, δεν είναι θέμα μεγέθους βοήθειας, ποσότητας υλικών αγαθών ή ύψους ποσού, που μπορεί ο καθένας μας να δωρίσει, αλλά «Εύρος αγάπης καρδιάς», που υλοποιείται, γίνεται πράξη και άγγίζει την ψυχή ή την καρδιά του πλησίον μας. «Δέν έχει σημασία τό ύψος και τό είδος της βοήθειας», μάς έλεγε, «άρκει αυτή να προσφέρεται με χαμόγελο και ένα καλό λόγο προς κάθε βοηθούμενο».

«Δέν πρέπει να ενδιαφερόμαστε μόνο για την ικανοποίηση των υλικών τους αναγκών», μάς έλεγε, «αλλά να φροντίζουμε και για την καλλιέργεια της ψυχής τους».

Όλα τά παραπάνω ο Παράσχος Φραγκόπουλος τά πίστευε βαθιά και τά υλοποίησε με αὐταπάνηση και με ύψηλό αίσθημα χρέους και καθήκοντος προσφέροντας μεγάλες χρηματικές δωρεές τόσο προς τό φιλανθρωπικό σωματείο μας όσο και προς άλλα σωματεία και ιδρύματα. Κύριο μέλημά του ήταν να απαλύνει, έστω και στο ελάχιστο ή τό ανθρωπίνως δυνατό τόν πόνο και τίς χιλιάδες μικρές ή μεγάλες ανάγκες του κάθε «πλησίον μας», που βρίσκεται πολλές φορές δίπλα μας, αλλά δυστυχώς οι περισσότεροι άνθρωποι δεν τόν βλέπουν, τόν ξεχνούν ή τόν προσπερνούν.

Ο Π. Φραγκόπουλος ήταν φῶς μέσα στο σκοτάδι, αλλά τό φῶς του ήταν τόσο δυνατό και λαμπερό, που φωτίζε έντονα άπέραντη έκταση, απόσταση και περιοχή τριγύρω του.

«Ανταπόδοση και περίσσεια εύλογία θα έλθει για μάς και τό σωματείο μας από τόν Κύριο», έλεγε,

«ἐμεῖς τό μόνο πού ἔχουμε νά κάνουμε εἶναι νά ἀποδειχθοῦμε καλοί καί πρόθυμοι ἐργάτες μέσα στόν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου».

Αἰσθανόμαστε πώς τά ὥραϊα λόγια δέν εἶναι ἱκανά, γιά νά ἐγκωμιάσουν τόν σεβαστό καί ἀξιαγάπητο ἀδελφό μας Π. Φραγκόπουλο. Ἐμεῖς ἀπλῶς ἐπιτελοῦμε χρέος «ἐθιμικόν», γράφοντας λίγα λόγια γιά τό ἔργο καί τήν προσωπικότητά του, πού ἡ εὐλαβική Σύμνησή του ὑγραίνει τά μάτια μας, πλουτίζει τή μνήμη μας καί ἡ ἀναπόληση τῆς μορφῆς τῆς ἑνσαρκῆς παρουσίας του στή γῆ σέ κάθε ἀναφορά τοῦ τιμημένου ὀνόματός του πλημμυρίζει τήν καρδιά μας μέ χιλιάδες ἔντονα συναισθήματα καί τήν

ψυχή μας μέ τά ἄνθη τῆς ἀγάπης, τῆς τιμῆς, τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς εὐγνωμοσύνης.

Ἀνεχώρησε γιά τήν Οὐράνια Βασιλεία πλήρης ἡμερῶν καί ἔργων ἀγαθῶν μετά ἀπό δοκιμασία πνευμονοπάθειας, πού ὑπέμεινε παραδειγματικά. Ἔτσι ἐκλείσε ὁ ἐπίγειος κύκλος τῆς θεάρεστης ζωῆς τοῦ μακαριστοῦ ἀδελφοῦ μας Π. Φραγκόπουλου τήν 15ῃ Ἰουνίου τοῦ 2003 καί ἀνοίχθηκε ὁ ἐπουράνιος καί αἰώνιος, ὅπου δέεται ὑπέρ πάντων τῶν φυσικῶν καί πνευματικῶν του προσώπων καί φίλων.

Αἰωνία του ἡ μνήμη!

Συντακτική Ἐπιτροπή

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ

Πόσον εὐηργέτησεν ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Θεοῦ Λόγου τήν ἀνθρωπίνην φύσιν.

Διατί ἀνυψώθη εἰς ἓνα ἄπειρον ὕψος*.

Συλλογίσου ἀδελφέ, τό ὕψος τοῦ βαθμοῦ εἰς τόν ὁποῖον ἀνυψώθης διά μέσου τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως· ὅθεν εἶπεν ὁ Παῦλος· «ἀναβάς εἰς ὕψος, ἡχηλώτευσας αἰχμαλωσίαν» (Ἐφεσ. 4, 8)· διότι ἡδύνατο ὁ Θεός καί μέ μίαν μόνην ἀπλήν ἐξωτερικήν συγχώρησιν νά σέ ἐλευθερώσῃ ἀπό τά κακά τῆς αἰωνίου κολάσεως, καθώς κάμνει καί ἓνας βασιλεὺς ὅπου χαρίζει τήν ζωὴν εἰς ἓνα πταίστην ὅπου εἶναι καταδικασμένος νά ἀποθάνῃ, τό ὁποῖον εἶναι μία εὐεργεσία ἀκατανόητος· ἀλλ' ὁ Θεός δέν εὐχαριστήθη μόνον νά σέ εὐγάλῃ ἀπό τήν ἄβυσσον ὄλων τῶν κακῶν, ἀλλὰ πρὸς τούτοις σέ ὑπερύψωσε καί εἰς μίαν στάσιν θεϊκὴν διά μέσου ἀγιαστικῆς χάριτος, καί σέ ἔκαμεν υἱόν Θετόν καί κληρονόμον αἰωνίως ὄλων του τῶν ἀγαθῶν. «Αὐτό τό Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμέν τέκνα Θεοῦ· εἰ δέ τέκνα, καί κληρονόμοι· κληρονόμοι μέν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δέ Χριστοῦ» (Ρωμ. 8, 17).

Τώρα τίς ἡμπορεῖ νά μετρήσῃ τό ἄπειρον διάστημα, ὅπου εἶναι ἀνάμεσα εἰς ἐκεῖνο τό χάος ὅπου ἦσαν, καί εἰς τοῦτο τό ὕψος ὅπου τώρα εἴσαι; δηλ. ἀνάμεσα εἰς τήν στάσιν ἐνός ἁμαρτωλοῦ καταδικασμένου εἰς τόν ᾄδην καί εἰς τήν στάσιν ἐνός δικαίου

διωρισμένου εἰς τήν δόξαν τοῦ Παραδείσου; Τά Σεραφίμ ἐκπλήττονται, ὅταν μετροῦν αὐτά τά δύο ἄκρα καί ἐσύ οὔτε κἀν θέλῃς νά αἰσθανθῇς παραμικρόν εἰς τήν καρδίαν σου μίαν χάριν τόσον ἀξιοθαύμαστον. Ἐνας Εὐαγγελιστής Ἰωάννης καί ἓνας Ἀπόστολος Παῦλος ἔμειναν ἐκστατικοί εἰς τήν τόσῃν ἄπειρον ἀγάπην ὅπου ἔδειξεν ὁ Θεός εἰς τόν ἀνθρωπον καί ὁ μέν ἓνας εἶπεν· «οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε τόν υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν», (Ἰω. 3, 16) ὁ δέ ἄλλος· «τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπέρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν» (Ρωμ. 8, 32) καί σύ οὔτε θέλεις νά τό βάλῃς εἰς τόν νοῦν σου ὁλότελα. Κατά ἀλήθειαν ἐδῶ πρέπει νά εἰπῇ τινάς ἐκεῖνον τόν ὅσον τολμηρόν ἀλλὰ καί τόσον ἀληθινόν λόγον, ὅπου εἶπε τό πετεινόν τοῦ οὐρανοῦ ὁ Ἀρεοπαγίτης Διονύσιος· ὅτι δηλ. ὁ Θεός εὐγαίνει ἔξω τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ ἀπό τήν ὑπερβολικὴν ἀγάπην καί ἔρωτα ὅπου ἔχει πρὸς τά κτίσματά του καί μάλιστα πρὸς ἐσένα τόν ἀνθρωπον· καί ἀπό ἐκεῖ ὅπου εἶναι ὑπεράνω πάντων, συγκαταβαίνει πρὸς ταῦτα τά χαμηλά καί κατώτατα, διά νά μεταδώσῃ εἰς αὐτά τήν ἀγαθότητά Του...

ΣΧΟΛΙΟ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ. Ἀλλὰ αὐτά ὅλα ἐμεῖς ἀδελφοί μου λίγο τά συλλογιζόμαστε. Γι' αὐτό πρέπει νά τυπώσουμε καλά στήν καρδιά μας, τόν λόγο αὐτό, πού συνήθιζε νά λέγει ἓνας δάσκαλος «τί μέλλει ἔσεσθαι ὁ ἀνθρωπος ὑπὲρ οὗ ὁ Θεός γέγονεν ἀνθρωπος;».

Λοιπὸν ἅς ὁμολογήσουμε τήν ἀχαριστία μας καί νά ἀποφασίσουμε νά δώσουμε ὅλη τὴ θέληση καί τήν ἀγάπην μας στόν Κύριο, πού βρῆκε τόσους τρόπους, γιά νά μᾶς εὐεργετήσῃ καί ἐνῶ μεταχειρίσθηκε τόση αὐστηρότητα στοὺς ἀποστάτες ἀγγέλους, σ' ἐμᾶς ἔδειξε ἓνα πέλαγος ἐλέους καί εὐσπλαχνίας, ἀφοῦ, ὅπως λέγει ὁ ὕμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας μας, «ἐκ κοιτίας Ἰδοῦ ἐρρύσατο ἡμᾶς καί παρέσχε τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος» (Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμου, ἥχος γ').

H.I.X.

* Περικοπή ἀπό τό βιβλίον τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ». Ἐκδόσεις Βασ. Ρηγούπουλου, Θεσσαλονίκη 1971. Μελέτη ΙΘ', σελ. 145 Β'.

Στή χούφτα της αγάπης

«Στά χέρια σου Πατέρα μου μέ ξενοιασιά καθίζω»

Ἐπί τῷ Κυρίῳ πέποιθα (Ψαλμ. Γ')

Κύριε, βοήθησέ μας

Ὅταν ἀντικρύζουμε τή μοχθηρία καί τήν κακότητα τοῦ κόσμου, ὅταν σκοτεινιάζει ὁ οὐρανός τῆς ψυχῆς μας ἀπό τά σύννεφα τῆς ἀπελπισίας, νά μή χάνουμε τό θάρρος μας. Νά στρέφουμε τό νοῦ καί τήν καρδιά μας σέ

ΣΕΝΑ καί νά λέμε, ὅπως ὁ Δαυΐδ, μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μας «ἐπί τῷ Κυρίῳ πέποιθα»

Κύριε βοήθησέ μας

Κι' ὅταν οἱ φίλοι μας στούς ὁποίους εἶχαμε στηριχθεῖς τίς ἐλπίδες μας, μᾶς πρόδωσαν καί ὅταν ὁ θάνατος μᾶς ἀρπάξει ἀγαπημένα πρόσωπα καί μείνουμε χωρίς στήριγμα νά κοιτάζουμε μέ τά μάτια τῆς ψυχῆς μας Ἑσένα, τόν ἀόρατο, ἀλλά παρόντα Κύριο καί μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μας νά λέμε «Ἐπί τῷ Κυρίῳ πέποιθα»

Κύριε, βοήθησέ μας.

Ἀκόμα, ὅταν ἡ ἀρρώστια μᾶς καθηλώνει στό κρεβάτι καί ὁ πόνος μᾶς βασανίζει σκληρά σωματικά ἢ ψυχικά, νά στρέφουμε καί πάλι μέ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη τά μάτια μας στό Γολγοθᾶ, γιά νά βλέπουμε Ἑσένα, τό μεγάλο πονεμένο καί νά Σοῦ λέμε μέ πίστη καί λατρεία «Ὡ, Σὺ, πού πόνεσες γιά μᾶς καί βασανίστηκες σκληρά, μή μᾶς ἀφήσεις μόνους στό βοριά...». Καί τότε Σὺ, Κύριε, δώσε μας κουράγιο, ἐλπίδα, παρηγοριά. Ἄνοιξε διέξοδο ἐκεῖ πού ἴσως δέν περιμένουμε. Ναί, Κύριε, τότε καί ἐμεῖς, μέ ἀκλόνητη πεποίθηση καί μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μας θά διαλαλοῦμε «Ἐπί τῷ Κυρίῳ πέποιθα».

(Ἀπό ὁμιλία τοῦ π. Κωνσταντίνου Σακαρίδη, πού ἔγινε στήν αἴθουσα τοῦ ΦΑΡΟΥ κατὰ τόν ἀγιασμό τοῦ Νέου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἑτους).

ΦΙΛΟΛΑΟΣ ΔΗΜ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Δρ.Ν.-ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ

I.B.A.-A.A.A.-L.C.I.A.R.B.

Πρός τήν Ἐφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»
ΕΝΤΑΥΘΑ

Ἀγαπητέ κ. Παπαχελά,

Ἡ κρίση πού βιώνει ἡ Πατρίδα μας

Στήν ἔγκριτη «Καθημερινή» ἐδημοσιεύθησαν τελευταῖα δύο ἐνδιαφέρουσες ἐπιστολές. Ἡ πρώτη τοῦ κ. Γ. Κουλούρα (15.6), μέ θέμα «Μάθαμε νά ξοδεύουμε». Ἡ δεύτερη τοῦ κ. Χ. Γιαμβριά (16.6), μέ θέμα «Οἰκονομική ἀλλά καί ἠθική κρίση».

Ὅσα γράφουν οἱ δύο ἐπιστολογράφοι εἶναι ἀπολύτως ἀληθινά. Δέν ὑπερβάλλουν. Θά ἤθελα μέ τήν παρούσα μου, μᾶλλον νά συμπληρώσω τίς παραπάνω ἀλήθειες. Θέλω μέ ἔμφαση νά τονίσω ὅτι στήν πραγματικότητα δέν ὑπάρχουν πολλές κρίσεις. Ἡ «Κρίση εἶναι Μία». Καί ἡ «Μία» αὕτη εἶναι τό «Αἷτιον». Ὅλες οἱ ἄλλες εἶναι τῆς πρώτης αὐτῆς «Αἰτιατά» καί ἀποτελέσματα, ἀναγκαῖες συνέπειες καί ἐπακόλουθα. Ἡ Κρίση εἶναι Πνευματική. Εἶναι κρίση ἀξιών καί ἀπώλεια τῆς πυξίδας αὐτῆς, πού εἶχαμε ἐπί αἰῶνες ὡς Ἑθνος καί Λαός ὁδηγό σέ ὅλες τίς περιστάσεις.

Ἡγέτες καί πολίτες, ἐπιστήμονες καί ἰδιῶτες, πλούσιοι καί πένητες, ἐκπαιδευτές καί ἐκπαιδευόμενοι, διανοούμενοι καί ἐπιτηδευματίες, πολιτευτές τῆς κεντρικῆς σκηνῆς καί πολιτευόμενοι τῆς αὐτοδιοικήσεως, συνδικαλιστές καί διάκονοι τῶν ΜΜΕ, ἄστοι καί ἀγρότες, νέοι καί γέροντες, ὑπάλληλοι καί ἐξυπηρετούμενοι, ὅλοι (εὐάριθμοι γι' αὐτό καί ἀναποτελεσματικές οἱ ἐξαιρέσεις) ἐξεχάσαμε τίς ρίζες μας!

Ἐλθμονήσαμε τίς παρακαταθήκες τῶν γονιῶν καί προγόνων μας. Ἐγκαταλείψαμε τίς παραδόσεις μας. Διαστρέψαμε τήν Ἱστορία μας. Παραδώσαμε τήν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν μας σέ σκοταδιστές τοῦ ἱστορικοῦ, διαλεκτικοῦ καί χυδαίου ὕλισμου, πού ἐφόρεσαν τήν λεοντή τοῦ... «φωτιστοῦ». Εἰσήγαξαν στά σχολεῖα, ἀκόμη καί τῆς «Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως» τόν ἐπάρατο κομματισμό, τήν τεμπελιά, τήν αὐθάδεια καί τό «ιδεῶδες» τῆς ἥσσο-νος προσπαθείας, προβάλλοντας σάν πρότυπα γιά μίμηση τά «μοντέλα» τῶν διαφόρων τελεσκουπιδιῶν, τούς ἀκριβοπληρωμένους ποδοσφαιριστές καί μπασκεμπολίστες καί τούς διεφθαρμένους τῆς ὁποίας «κομματικῆς» κα-

μαρίλας. Ἐγκατέλειψαν τὸν ὑπέροχον Ἑλληνοχριστιανικὸν Πολιτισμὸν, μὲ τὰ ἀναρρίθμητα πρότυπα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐπιφανῶν, παλαιότερων καὶ νεωτέρων. Ἐγιναν πιθηκάνθρωποι μιμούμενοι βλακωδῶς ὅ,τι σάπιο καὶ κτηνώδες ἐσέρβιραν οἱ ἀνερμάτιστοι Δυτικοὶ καὶ ὁ Ἀμερικανισμός! Μὲ μιά φράση: «Ἐπρωτίμησαν νὰ δουλεύουν στὸν Μαρμωνά καὶ ὄχι στὸν Θεόν!

Ἔτσι, πού ἐμόρφωσαν τῶρα καὶ τρεῖς δεκαετίες τὴ νεολαία μας, πού τῶρα ἔχει γίνει ἡ ἄρχουσα τάξη καὶ ἔχει αὐτὴ τὴ νοοτροπία, ἐρωτᾶται:

Ποιὸς καὶ Πῶς θὰ βγάλει τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν κρίση;

Πλανώμεθα πλάνην οἰκτρὰν ἈΝ νομίζουμε ὅτι θὰ μᾶς βγάλουν οἱ... κυβερνῶντες!

Δρ. Φιλόλαος Δημητρίου

Βριλήσσια

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ & ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΤΗΛ. 2310 510029 - 2310 513977

Θεσσαλονίκη, 12.06.2010

Πρὸς τὸν ἀξιότιμο Πρόεδρο
τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Σωματείου
«Ἡ Μέριμνα τῶν Πτωχῶν»
Ἐνταῦθα

Ἀξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ Μέλη τῆς Διοικουσας Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Πάντων Θεσσαλονίκης, ἐκφράζουμε τίς θερμὲς εὐχαριστίες μας γιὰ τὴ θεάρεστη πρωτοβουλία σας νὰ ἐνισχύσετε μὲ εἶδη διατροφῆς τὸ Ἐνοριακὸ μας Συσσίτιο, ὅπου καθημερινὰ σιτίζονται διακόσιοι καὶ πλέον ἄποροι καὶ ἀναξιοπαθοῦντες συνάνθρωποί μας.

Εὐχόμαστε ὁλόψυχα ὁ Θεὸς νὰ σᾶς εὐλογεῖ καὶ νὰ σᾶς ἀγιάζει.

Γιὰ τὴ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου
ὁ Πρόεδρος Οἰκονόμος Ἀλέξανδρος Καρακάσης

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐχαριστίες καὶ εὐγνωμοσύνη ἀνήκουν πρὸς τὸν Κύριό μας, ὁ Ὅποιος μᾶς ἀξίωσε νὰ ἐορτάσουμε καὶ φέτος τὴν 12η Νοεμβρίου στὸν Ἱερό Ναὸ τοῦ Ἀγίου Χριστοφύρου (ἽΑνω Τούμπα), τὴν μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ προστάτου τοῦ Σωματείου μας.

Κατὰ τὴν θεία Λειτουργία ἐτελέσθη ἄρτοκλασία καὶ μνημόσυνο γιὰ τοὺς κεκοιμημένους ἐν Κυρίῳ ἀδελφούς μας, πρώην μέλη τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων, μέλη καὶ δωρητὲς τοῦ Σωματείου μας, οἱ ὅποιοι ἀγάπησαν καὶ ποικιλοτρόπως ἐργάσθηκαν, γιὰ νὰ βελτιώσουν καὶ πλουτίσουν τὸ ἔργο τῆς φιλανθρωπίας στοὺς δεινοπαθοῦντας ἀδελφούς μας.

Ἡ ὅλη ἀτμόσφαιρα τῆς λατρείας δημιούργησε κατάνυξη καὶ μυσταγωγία. Τό λατρευτικὸ κλίμα ἀνέβαξε ἀβίαστα μέσα ἀπὸ τίς αἰσθήσεις τὴν ψυχὴ μας πρὸς τὸν πνευματικὸ κόσμον.

Εὐχόμαστε ὁλοψύχως, διὰ τῶν πρεσβειῶν τοῦ τιμηθέντος Ἀγίου μας, ὁ Θεὸς νὰ χαρίζει σέ ὅλους μας ὑπερεκπερισσοῦ, ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν.

**Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Σωματείου «Ἡ ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»
καὶ οἱ βοηθούμενοί του
ΕΥΧΟΝΤΑΙ**

**Στοὺς ἀγαπητοὺς φίλους, συνεργάτες καὶ στίς οἰκογένειές τους, εὐλογημένα Χριστούγεννα
καὶ τὸ Νέον Ἔτος 2011 χαροῦμενο καὶ εἰρηνικὸ παρά τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.**

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο.

ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ: 1964

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
Τεύχ: 9 Έτος: 2010

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

Φιλανθρωπικό Σωματείο
«ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»
Α.Μ. 734 (3793)
Άποφ. Πρωτ. Θεσ/νίκης 3399/1964

ΕΔΡΑ:

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 22
Τ.Κ. 54621 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ. 2310 277950

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ:
ΗΛΙΑΣ ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

1. Η. ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ
2. Γ. ΚΙΟΣΣΕΣ
3. Α. ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ

Τιμή φύλλου: 1€

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

1. ΠΕΙΡΑΙΩΣ	5211 - 036427 - 751
2. ΕΘΝΙΚΗ	213/296025-73
3. ΕΜΠΟΡΙΚΗ	400/328013 - 23

Γιά τις καταθέσεις των Εισφορών και Δωρεών σας, στους παραπάνω λογαριασμούς, παρακαλούμε να μας αποστέλλετε φωτοαντίγραφο της απόδειξης κατάθεσής σας στην ταχυδρομική μας διεύθυνση:

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 22, Τ.Κ. 54621
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

όπου επίσης μπορείτε να μας στέλνετε και ταχυδρομικές επιταγές στο όνομα του Προέδρου μας κ. ΗΛΙΑ ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ, για να μπορούμε στη συνέχεια να σας αποστέλλουμε την σχετική επίσημη απόδειξη του Σωματείου μας. Ποσά άνω των 100 € συνολικά για Δωρεές, εκπίπτουν από την Έκφωρα.

ΠΡΟΣΟΧΗ:

Σε περίπτωση που επιθυμείτε να δωρήσετε χρήματα από τό σπίτι σας, είτε από τον χώρο της εργασίας σας, παρακαλούμε να επικοινωνείτε με τον Εισπράκτορα του Σωματείου μας κ. Ζαχαριάδη Παντελή στά τηλέφωνα:

1. 2310 945712
2. 6943 048306

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

1. ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ ΗΛΙΑΣ, Πρόεδρος	τηλ. 2310-302217
2. ΚΙΟΣΣΕΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Αντιπρόεδρος	τηλ. 23920-63277
3. ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Γ. Γραμματέας	τηλ. 2310-924231
4. ΚΑΡΥΔΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ, Ταμίας	τηλ. 2310-852481
5. ΑΡΝΑΟΥΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ, Μέλος	τηλ. 2310-900255
6. ΤΖΑΜΑΝΤΖΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Μέλος	τηλ. 2310-417932
7. ΚΩΤΙΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Μέλος	τηλ. 2310-922913